

Mál nr. 84/2021

M og

V v/ slysátryggingar fjölskylduátryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna andláts.**Gögn.**

1. Málskot, dags. 04.03.2021 ásamt fylgiskjölum 1-16.
2. Bréf V, dags. 22.03.2021, ásamt fylgiskjölum 1-2.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 20.04.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að eiginmaður M, X, hafi látist hinn 30. ágúst 2020, og gerir M kröfu um greiðslu dánarbóta úr slysátryggingu fjölskylduátryggingar sinnar vegna þess þar sem andlát X sé að rekja til slyss sem hann hafi orðið fyrir hinn 11. ágúst 2020. Þann dag hafi X slasast á fæti og verið greindur með sinaslit við vinstra hné er hann leitaði á slysadeild daginn eftir. Hinn 13. ágúst hafi X gengist undir aðgerð vegna þess. Sökum mikilla verkja og óþæginda hafi X aftur leitað á slysadeild hinn 19. ágúst, og fékk hann þá nýja spelku, en skráningar í sjúkraskrá bendi ekki til þess að lækna hafi talið tilefni til frekari rannsókna. Hinn 27. ágúst hafi X mætt í gipstöku og endurmat og þá kvartað undan háum blóðþrýstingi og hjartsláttartruflunum en ekki hafi verið brugðist frekar við þeim umkvörtunum. Hinn 30. ágúst 2020, eftir að hafa kvartað undan hjartsláttartruflunum, hafi X látist á heimili sínu. Við krufningu hafi komið í ljós að dánarorsök hans var blóðsegarek til lungna sem olli algerri lokun á blóðflæði í lungnablóðrás. Sé því andlát X að rekja til þess áverka sem hann varð fyrir við umrætt slys, enda séu helstu orsakir fyrir segamyndun í æðum beinbrot, skurðaðgerðir og aðrir áverkar. Þá sé ljóst að andlát X hefði ekki borið að með þessum hætti hefði slysið ekki átt sér stað. M rökstyður kröfu sína nánar með því að andlát X, sem sé vátryggður samkvæmt skilmálum fjölskylduátryggingar, sé að rekja til frítímaslyss. X hafi fallið fram fyrir sig og orðið fyrir áverka á vinstri fæti sem leitt hafi til blóðtappamyndunar. Uppfylli atvikið skilyrði slyshugtaksins samkvæmt skilmálum V og sé slysið bein og eina orsök þess að X hafi látist. Breyti engu um það þótt hægt hefði verið að grípa frekar inn í með eftirfarandi meðferð. Vísar M og til dóms Hæstaréttar í máli 23/2019 til stuðnings kröfum sínum.

Í bréfi V er í fyrsta lagi tekið fram að enginn ágreiningur hafi verið kominn upp milli aðila er málskot þetta var lagt fyrir nefndina. Þannig hafi V, í kjölfar tjonstilkynningar og viðtöku gagna, sent lögmanni M fyrirspurn hinn 18. janúar 2021 en engin svör hafi borist við henni og séu engin frekari samskipti skráð við lögmanninn. Að virtum gögnum málsins sé það þó afstaða félagsins að réttur til dánarbóta sé ekki fyrir hendi. Í 18. gr. skilmála umræddrar vátryggingar sé það gert að skilyrði fyrir greiðslu dánarbóta úr frítímaslysátryggingu að slysið sé bein og eina orsök þess að vátryggður deyr. Ýmsir áhættuþættir séu til staðar vegna blóðtappamyndunar og þekkt að blóðtappi geti komið til í kjölfar skurðaðgerðar en einnig geti blóðtappi myndast án tengsla við slys eða lækningameðferð. Í tilviki X hafi hann þá bæði verið í yfirþyngd og með þekktan undirliggjandi bláæðaseglu-sjúkdóm. Í bréfi lögmanns M, dags. 11. janúar 2021, sem byggir á óundirrituðu læknisáliti, komi fram að vegna sögu M hefði átt að setja hann á blóðþynningu í lengri tíma en gert var vegna fyrri sögu hans. Virðist af þessu mega ráða að lögmaður M telji sjálfur að andlát X verði rakið til læknamistaka. Að öllum líkindum verði blóðtappamyndun rakin til aðgerðar þeirrar sem X gekkst undir svo og undirliggjandi áhættuþátta. Andlát hans verði því rakið til sjúkdóms eða fylgikvilla lækni meðferðar en ekki slyssins sem slíks. Þá hafi dómur Hæstaréttar í máli 23/2019 ekki fordæmisgildi, en ekki hafi reynt á þetta tiltekna skilmálaákvæði fyrir dómstólum.

Í viðbótarathugasemdum M er tekið fram að ekkert liggi fyrir um tengsl aðgerðar þeirrar sem X gekkst undir og andláts hans. Vissulega hafi dánarorsök í tjonstilkynningu verið sögð „blóðtappi út frá aðgerð“ en á þeim tíma hafi M ekki haft krufningarskýrslu undir höndum. Sé ljóst af henni að orsök andláts X hafi verið blóðsegi sem myndast hafi í vinstra hné hans vegna áverka sem hann varð fyrir við slysið, og runnuð þaðan til lungnanna. V hafi enda ekki lagt fram nein gögn er sýni framá annað. Þá telur M að málatilbúnaður V sé í mótsögn við orðalag 18. gr. viðeigandi skilmála, sem V túlki með of þröngum hætti, en leiki vafi á um túlkun þess beri að túlka slíkan vafa M í hag. Er og vísað til d-liðar 19. gr. skilmálanna en þar komi m.a. fram að vátryggingin bæti ekki slys sem verði vegna lækni meðferðar eða skurðaðgerðar, nema um slík meðferð sé að læknisráði vegna bótaskylds slyss. Hafi umrædd aðgerð orsakað andlát X sé dauðfall hans því bótaskyld á grundvelli þess ákvæðis. Beri því að fallast á kröfu M um greiðslu dánarbóta.

Álit.

Ágreiningslaust er með aðilum að X hafi, sem maki M, verið vátryggður samkvæmt skilmálum fjölskyldutryggingar M hjá V, sem meðal annars hefur að geyma slysatryggingu vegna frítímaslysa. Þá er heldur ekki ágreiningur með aðilum um að atvik það sem leiddi til meiðsla X er hann var í veiðiferð hafi verið slys í skilningi slyshugtaks vátryggingaréttar, eins og það er sett fram í 13. gr. umræddra skilmála. Samkvæmt sömu grein skilmálanna greiðir félagið bætur leiði slys til dauða vátryggðs. Í 18. gr. skilmálanna kemur þá fram að dánarbætur greiðist því aðeins að slysið sé bein og eina orsök þess að vátryggður deyr. Þá segir m.a. í 20. gr. skilmálanna að ef sjúkdómur, veiklun eða sjúklegt ástand vátryggðs eru meðorsakir dauða hans greiðist ekki dánarbætur. Samkvæmt fyrirbyggjandi krufningarskýrslu vegna krufningar sem framkvæmd var 2. september 2020, var dánarorsök X blóðsegarek til lungnanna. Þá kemur jafnframt fram í skýrslunni að sjúklegar breytingar séu segamyndun í djúpum bláæðum ganglima með kjölfarandi umfangsmiklu blóðsegareki til lungnablóðrásarinnar og algerri lokun á blóðflæði þar um. Virðist af þessu mega draga þá ályktun að blóðtappi eða -tappar hafi myndast í vinstra fæti X og þaðan borist í lungu hans. Í krufningarskýrslunni kemur þó ekki fram hver orsök þessa hafi verið. Samkvæmt ódagsettu og óundirrituðu læknisfræðilegu mati, sem fylgdi gögnum frá V til nefndarinnar en virðist upphaflega hafa verið sent V af hálfu M er varpað fram þeirri spurningu hvort læknað hefðu átt að mæla D-Dimer og/eða gera ómskoðun á eymslasvæðinu í vinstra læri og einnig er það mat þess sem ritar að X hefði átt að vera á blóðþynnandi lyfjum lengur en í tíu daga vegna fyrri sögu og að svo virðist sem viðkomandi skurðlækni hafi ekki verið kunnugt um blóðtappa sem X fékk árið 2008. Óundirrituð og ódagsett gögn sem ekki er að fullu ljóst hvaðan stafa hafi eðli máls samkvæmt skert sönnunargildi. Hins vegar verður að líta til þess að í bréfi lögmanns M til V, dags. 11. janúar 2021, er jafnframt byggt á þessu mati en þar segir að samkvæmt krufningarskýrslu sé andlát X vegna þess að hann hafi ekki fengið rétta lækniþjónustu. Verður þá jafnframt að miða við að þegar það bréf var ritað hafi lögmann M haft krufningarskýrslu undir höndum. Samkvæmt framansögðu, og án frekari gagna, er ekki nægilega sýnt fram á hvort blóðtappamyndun í fótlegg X sé beinlínis að rekja til umrædds áverka og afleiðinga hans, undirliggjandi áhættuþátta hjá honum sjálfum eða lækni meðferðar, en sönnunarbyrði fyrir því að slysið sé bein og eina orsök andláts X hvílir á M. Kemur þá d-liður 19. gr. skilmálanna til skoðunar, en þar kemur m.a. fram að vátryggingin bæti ekki slys sem verði vegna lækningameðferðar, skurðaðgerðar eða lyfjanotkunar, nema slíkt sé að læknisráði vegna bótaskylds slyss. Ágreiningslaust er að skurðaðgerð sú sem X gekkst undir og eftirfarandi meðferð vegna hennar var framkvæmd vegna bótaskylds slyss. Þar sem ekki liggur samkvæmt framansögðu nægilega skýrt fyrir hvað olli blóðtappamyndun hjá X hefur þó ekki verið sýnt fram á að um hafi verið að ræða slys við slíka meðferð og hefur M því ekki sýnt fram á bótarétt á grundvelli þessa ákvæðis. Á grundvelli alls framanritaðs er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á dánarbótum vegna andláts X, úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 11. maí 2021

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.